

Истанбулски меморандум

Након наше конференције у Истанбулу од 3-5 маја 2017, синдикати металаца Европских земаља у области Медитерана овим се обавезују да наставе са недавно започетим заједничким акцијама.

Морамо радити на смањењу дубоке поделе у нашем региону која је још додатно проширена текућим европским процесом интеграције; процес који је изгубио замах због примата економских и политика социјалних приближавања у појединим земљама (земљама чланицама ЕУ и кандидатима). Такође, морамо супротставити погледе на околности које су изазвале да Европа губи Медитеран, област за коју се погрешно сматра да је на рубу глобализације. Истина је сасвим супротна: ово подручје у ствари обнавља своје позиције стратешког региона, више због проактивности земаља као што су Кина, Индија и Русија, него обновљеног интереса од стране ЕУ.

Међутим, ово је такође област која је опустошена ратом и тероризмом, остављена у неспособности да управља међунационалним тензија без употребе оружја и неспособна да се носи са кризом избеглица и миграционих токова. Одједном раскрсница цивилизације, Средоземно море је постало гробље. Захтев за миром, заштита демократских и слободних институција и поштовање права миграната су питања која, за синдикате као ни за кога другог, одликују цивилизовано друштво.

У овом сложеном геополитичком контексту, металаски радници у различитим земљама налазе сличне проблеме и изазове упркос својим различитим синдикалним традицијама и идејама. Ови проблеми се крећу од већег утицаја мултинационалних корпорација на дигитализацију, до несигурног запослења глобалног снабдевања у под-уговорним ланцима, потребе да се повећа продуктивност по сату рада до пристојне плате, и од аутоматике до заштите при запошљавању.

Иако металаски радници у Евро-медитеранској области деле низ проблема и изазова, њихови системи индустријских односа, колективно преговарање или благостање могу да се разликују. То значи да не постоје заједнички инструменти за одговор на политику предузећа,

нити су синдикати једнако јаки у свим земљама. Снага синдиката може се мерити у односу на два индикатора: густина синдиката (број чланова синдиката) и покривеност уговором (проценат радника обухваћених колективним уговорима).

Анализа од земље-до-земље ипак открива да су негативни трендови у ова два показатеља дошла и у евро-медитеранској привреди а најтеже погођени кризом су (Грчка, Португал, Шпанија и Италија) и у земљама попут Турске, које су сведоци изванредног економски раста, повећана индустријска производња и незабележене нивои глобалне трговине. Иако је скочио профит компанија у Турској, количина богатства, која филтрира доле према радницима се смањила.

То је изазвало неправду, концентрацију богатства и растуће социјалне неједнакости, чак и у контексту снажног економског раста. Зато радничка класа не може да дозволи себи да буде подељена националним интересима. Национални синдикати треба да раде заједно. Морамо повећати наше акције ван националних граница и боље координирати међу собом. Као такви, морамо направити организационе промене да би се олакшало учешће и демократија. Ми такође треба да уведемо трајни осећај солидарности између радника свих земаља.

Солидарност и заједничка акција, коју смо изградили, биће извор наше снаге у будућности. Дошло је време да се изграде нови мостове и сруше стари и нови зидови, прво и пре свега између радника и чланова металских синдиката у Евро-медитеранској области. У време када су интереси банака и мултинационалних компанија прескочу националне границе, акције синдиката треба да крену са радног места и изађу у глобалну арену како би биле ефикасне. Овај синдикални систем ће остати снажно укорењен на радном месту, са ногама чврсто у фабрикама, радионицама, истраживачким центарима, логистичким одељењима итд.

Морамо да схватимо од самог почетка да су компанијске политике, инвестиционе стратегије, нови производни системи, технолошке и организационе промене, ергономија и других елемената које спроводи компанија често у свакој земљи. Међутим, док неке мултинационалне компаније раде на глобалном нивоу као једна велика компанија, синдикати у различитим земљама и даље реагује на фрагментисан начин, и често су подељени између себе. На нашој Истанбулској конференцији оно што се појавило као потреба је да синдикати буду у стању да говоре једним гласом: "Један Велики Синдикат" за сваког "Једна Велика Компанија", у складу са програмом рада ИндустриАЛЛ Глобални синдикат.

Да би се то остварило, прво морамо да упознамо једни друге и разумемо ситуацију која се односи на рад и уговоре у свакој земљи. Морамо да помогнемо једни другима и делимо искуства, проналасимо основе за заједничке акције које сви можемо одобрити. Током конференције су идентификована три области у којима се радило:

1. Компанијски ниво и секторско колективно преговарање (праћење промена у садржају и обиму споразума, размена информација и искустава, координација активности на промовисању солидарности);
2. Мултинационалне компаније (мапирање њиховог присуства у медитеранском подручју, укључујући и Афричке и блискоисточне обале, постављени нови ЕВЦ и јачање постојећих, стварање и оснаживање мреже Глобалног синдиката, преговарање и спровођење ГФАС (глобални оквир споразума), кампање солидарности.
3. Индустријска и секторске политике (Монитор синдикалне политике у евро-медитеранској зоне и инвестиционе политике у аутомобилској, авио, бела техника, електроника / ИКТ и челичних сектора итд).

Следећи предлози су направљени за постизање ових циљева:

1. Успостављање техничког седишта у Измиру (Турска) и опсерваторије у Риму (Италија) - у СиндНова - за металску индустрију у медитеранском подручју;

2. Поставити одбор са представником из сваког синдиката, који ће се састати у Измиру до јула да састави програм рада од сада до следеће Еуромедитеранске конференције у мају 2018.

Овај пројекат је још увек "у изградњи": ми смо добронамерни за сугестије и учешће синдиката свих металаца "у области, укључујући и све синдикате који нису могли да присуствују конференцији због организационих разлога, упркос томе што их интересује или оних који нису делили намере и сврхе конференције. Сви учесници у Истанбулу конференцији изразили спремност да раде заједно у духу јединства, инклузије и поштовања различитих гласова у региону и у свакој земљи.